

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722201866
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Čelková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3722201866.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Čelkovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX. X. XXXX, bytom C. XXXX/XXX, D. E., proti žalovanému: F. G., nar. XX. X. XXXX, bytom H. I. XXX, zastúpený: advokátska kancelária Hulín s.r.o. so sídlom Hurbanova 20, Trenčín, IČO: 50 647 679, o zaplatenie 5.524 Eur a o ochranu osobnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín (pôvodne Okresného súdu Považská Bystrica) č.k. D./XX/XXXX-81 zo dňa 25. mája 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a III.
p o t v r d z u j e .

Žalovanému sa proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vo výroku I. konania v časti o zaplatenie 285 Eur zastavil, vo výroku II. žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku III. priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90 %, ktorú náhradu trov konania je žalobca povinný zaplatiť žalovanému do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 5.524 Eur a uloženia povinnosti žalovanému verejne sa ospravedlniť žalobcovi. Žalovaná suma 5.524,- Eur pozostávala zo sumy 285,- Eur (135,- Eur + 150,- Eur) z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, sumy 239,- Eur (22.50 Eur + 16,50 Eur + 200,- Eur) z titulu náhrady škody, sumy 500,- Eur z titulu finančnej úhrady nemajetkovej ujmy 5.000 Eur z titulu finančnej úhrady nemajetkovej ujmy (500,- Eur + 2.000,- Eur + 2.500,- Eur). Žalovaný uznal, že žalobcovi dlhuje sumu 285 Eur. Vo zvyšnej časti žiadal žalobu zamietnuť.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkov stav: Žalovaný je vlastníkom bytu č. XX na treťom poschodí vo vchode č. XX obytného domu č. XXX, postaveného na parcele KNC č. XXXX/X, zapísanom na LV č. XXXX, k. ú. D. E.. Dňa 05.06.2018 uzatvorili žalovaný a G. B., nar. XX.XX.XXXX (bývalá manželka žalobcu) „Zmluvu o podnájme bytu“ na dobu určitú od 05.06.2018 do 31.05.2019. Dňa 07.05.2019 bol k tejto zmluve uzatvorený „Dodatok č. 1 k nájomnej zmluve zo dňa 05.06.2018“, v zmysle ktorého došlo k predĺženiu nájmu bytu do 31.05.2020. Z SMS komunikácie zo dňa 28.2. a 1.3. (rok neurčený) mal súd prvej inštancie za zistené, že žalobca oznámil žalovanému, že nemá záujem o ukončenie zmluvy („platnosť zmluvy skracovať nechceme...“), pričom žalovaný oznámil žalobcovi, že výpoveď má podpísanú od manželky žalobcu, už má podpísanú

nájomnú zmluvu so známymi, takže 15.3. už musí byť uvoľnený byt, ako je uvedené vo výpovedi. Ďalej žalobcovi oznámil, že všetko riešila manželka žalobcu s jeho priateľkou, pričom manželka potvrdila, že dňa 15.3. odchádzajú z bytu. Listom „Nesúhlas s výpoveďou nájomnej zmluvy od mojej manželky G. B.“ zo dňa 10.3.2020 žalobca oznámil žalovanému, že s výpoveďou nesúhlasí, žiadna mu nebola doručená a že ak sa nedohodnú na predĺžení zmluvy, tak sa vidia dňa 31.5.2020, kedy končí nájomná zmluva. Výzvou na prevzatie osobných vecí zo dňa 16.3.2020 vyzval žalovaný žalobcu a jeho manželku G. B. na vypratanie osobných vecí z predmetného bytu do 16.3.2020 s poukazom na to, že dňa 20.02.2020 ako vlastníka bytu, ktorý na základe nájomnej zmluvy mali spolu s manželkou prenajatý, uzatvoril s G. B. „dohodu o ukončení nájmu“, na základe ktorej sa dohodli, že ku dňu 15.3.2020 sa ukončuje nájom. Žalovaný poukázal na § 145 ods.1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že dohoda o ukončení nájmu, ktorú s ním uzatvorila len manželka žalobcu zaväzuje aj žalobcu, a preto je povinný byt vypratať. Na predmetnej výzve je rukou dopísané: „výzvu som prevzala osobne iba ja G. B.“, 29.2.2020 som trvalo opustila spoločnú domácnosť s manželom A. B. a v byte sa nenachádzajú žiadne moje osobné veci“. Uznesením č.k. 6C 10/2020 - 23 zo dňa 19.3.2020 vykonateľným 24.4.2020 v spojení s Uznesením Krajského súdu Trenčín č.k. 4Co/39/2020-68 zo dňa 20.8.2020, súd vydal neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému (v uvedenom konaní povinnému) povinnosť umožniť žalobcovi (v uvedenom konaní navrhovateľovi) užívanie bytu č. XX na X. poschodí vo vchode číslo XX obytného domu č. XXX postaveného na parcele KNC č. XXXX/X zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie D. E., a to až do 31.5.2020. Žalovaný neumožnil v zmysle vydaného neodkladného opatrenia žalobcovi byt užívať. Od 16.03.2020 žalobca byt neužíval. Žalobcove osobné veci boli uložené do garáže, kde si ich žalobca prevzal dňa 30.06.2020. Žalovaný ponúkol pomoc žalobcovi so zabezpečením náhradného ubytovania, ktorú ponuku žalobca odmietol.

4. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie právne posúdil podľa § 11, § 13 ods. 1, 2, 3, § 420 ods. 1 a 3, § 442 ods. 1 a § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 5.524 Eur, pozostávajúcej zo sumy 285 Eur, ktorá predstavovala nájom a úhrady spojené s užívaním bytu, ktoré platil žalobca, v ktorom od 16.3.2020 nebyval, ďalej zo sumy 22,50 Eur z dôvodu, že žalobca nemohol využívať internetové služby, ktoré platil v predmetnom byte, zo sumy 16,50 Eur titulom zaplateného poplatku v exekúcii vedenej proti žalovanému, zo sumy 200 Eur z titulu náhrady škody za poškodený majetok žalovaným, zo sumy 500 Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť žalobcovi spôsobená tým, že nemohol užívať veci, ktoré mu žalovaný z bytu nevrátil, zo sumy 2.000 Eur z titulu nemajetkovej ujmy, keď mal utpieť ťažkú ujmu znemožnením vstupu do bytu žalovaného, zo sumy 2.500 Eur z titulu nemajetkovej ujmy, ktorá mala žalobcovi vzniknúť tým, že v dôsledku výpovede z bytu žalovaným, mali byť deti zverené manželke žalobcu. Zároveň sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému ospravedlniť sa žalobcovi v miestnej tlači, na nástenke vo vchode predmetného bytu a vchodových dverách za to, že mu výmenou zámku znemožnil prístup do bytu a nerešpektovaním uznesenia súdu.

5. Súd prvej inštancie skonštatoval, že predpokladmi úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je skutočnosť, že: 1. došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti, 2. že tento bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach, 3. medzi konaním neoprávnene zasahujúceho subjektu a vzniknutou nemajetkovou ujmu je vzťah príčinnej súvislosti. Tieto predpoklady musia byť splnené súčasne (kumulatívne). Žalobca

v žalobe popísal rozhodujúce skutočnosti, ktorými malo dôjsť k zásahu do jeho práv na ochranu osobnosti. Týmto konaním mala byť skutočnosť, že žalovaný (ako prenajímateľ) neumožnil užívať žalobcovi (nájomcovi) predmetný byt v období od 16.3.2020 do 31.5.2020, a to ani napriek vykonateľnému neodkladnému opatreniu, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť umožniť žalobcovi byt užívať až do 31.5.2020. Skutočnosť, že žalovaný neumožnil žalobcovi v uvedenom období užívať byt napriek vykonateľnému rozhodnutiu súdu bola

v konaní nesporná. Žalobca zároveň označil čiastkové zložky osobnosti žalobcu, ktoré týmto mali byť dotknuté - česť, dôstojnosť a súkromie. Žalobca však neuviedol dostatočné skutkové tvrdenia, na základe ktorých by súd prvej inštancie mohol ustáliť, že popísané konanie žalovaného bolo objektívne spôsobilé privodiť ujmu na právach žalobcu chránených ustanovením § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Za prostriedok ochrany osobnosti si žalobca zvolil ospravedlnenie (verejné) a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

6. Pokiaľ sa žalobca domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 500 Eur tvrdiac, že

v dôsledku takéhoto konania žalovaného nemohol používať svoj osobný majetok (nábytok, oblečenie, obuv, športové potreby, elektrické klávesy, knižnicu), žalobca neposkytol dostatočné skutkové tvrdenia, akým spôsobom malo toto „neužívanie vecí“ zasiahnuť jeho osobnostnú sféru. Nemajetková ujma je akákoľvek ujma, ktorá nezasahuje majetkovú sféru, ale poškodzuje osobnostnú sféru poškodeného. Ide teda o zásah do osobnosti človeka, pričom tento zásah sa môže dotýkať zdravia, cti, súkromia alebo osobného života poškodenej osoby. Tiež nepreukázal splnenie podmienok pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch, keď bezpečne nepreukázal (a ani netvrdil), že týmto konaním žalovaného bola v značnej miere znížená jeho vážnosť či dôstojnosť v spoločnosti. Dôkazné bremeno bolo na žalobcovi, ktorý toto neuniesol. Súd prvej inštancie tento nárok vyhodnotil ako nedôvodný.

7. Z rovnakých dôvodov ako nedôvodný a nepreukázaný súd prvej inštancie vyhodnotil aj nárok žalobcu na nahradenie nemajetkovej ujmy vo výške 2.000 Eur, ktorej náhrady sa domáhal tvrdiac, že žalovaný zo žalobcu de facto urobil bezdomovca v období začínajúcej covid pandémie, kedy ubytovacie zariadenia nemohli byť otvorené. Žalovaný neposkytol dostatočné skutkové tvrdenia a dôkazy potrebné pre priznanie finančného odškodnenia (značná miera zníženia vážnosti a osobnosti žalobcu v spoločnosti v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného - znemožnením vstupu do bytu). Napokon bolo preukázané, že žalovaný ponúkal pomoc žalobcovi s náhradným ubytovaním (mailová komunikácia zo dňa 16.3.2020), čo žalobca odmietol, ako to sám uviedol na pojednávaní.

8. Súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy, ktorej sa domáhal vo výške 2.500 Eur tvrdiac, že v dôsledku vyššie popísaného konania žalovaného, bol žalobca odlúčený od svojich detí, pretože bolo nariadené neodkladné opatrenie vo veci vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica sp. zn. 13P/14/2020. Nebola totiž preukázaná (okrem existencie zásahu spôsobilého vyvolať ujmu na označených osobnostných právach žalobcu) príčinná súvislosť medzi nariadením citovaného neodkladného opatrenia a konaním žalovaného, ktorý vylúčil žalobcu z užívania bytu. Ani v tomto prípade žalovaný neposkytol dostatočné skutkové tvrdenia a dôkazy potrebné pre priznanie finančného odškodnenia (značná miera zníženia vážnosti a osobnosti žalobcu v spoločnosti v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného - znemožnením vstupu do bytu, resp. vydaním neodkladného opatrenia).

9. Žalovaný sa ďalej domáhal zaplata sumy 22,50 Eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, keď predmetný byt nemohol užívať v dôsledku konania žalovaného, napriek tomu však platil internetové služby (ktoré rovnako pre správanie žalovaného nemohol využívať). Uplatnený nárok predstavuje 2,5 násobok poplatkov za internetové služby spoločnosti D. J., J. (2,5 násobok sumy 9 Eur za obdobie od 16.03.2020 do 31.05.2020). Žalobca predložil faktúry, ktorými spoločnosť D. J., J. fakturovala žalobcovi poskytnutie internetových služieb v cene 9 Eur za mesiac. Zároveň predložil aj detaily platieb, z ktorých vyplýva, že tieto faktúry uhradil. Žalovaný spochybnil nárok žalobcu, uviedol, že k užívaniu tohto internetu boli potrebné zariadenia ako switch a router, ktoré v byte nezostali a ktoré boli (spolu so zvyšnými vecami žalobcu) vystaňované bývalou manželkou žalobcu. Žalobca neposkytol dostatočné skutkové tvrdenia a dôkazy, že zmluvu so spoločnosťou D. J., J. uzatváral žalovaný, z ktorého dôvodu vznikla povinnosť platiť za tieto služby žalovanému, resp. že žalovaný získal na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie užívaním týchto služieb, ktoré za neho uhradil žalobca. Z predložených faktúr vyplýva, že odberateľom bol žalobca (rovnako aj ich adresátom). Ak teda zmluvu uzatvoril žalobca, bolo na ňom po skončení užívania predmetného bytu, ukončiť aj zmluvný vzťah so spoločnosťou D. J., J.. Súd prvej inštancie aj tento nárok vyhodnotil ako nedôvodný.

10. Ďalej sa žalobca domáhal zaplata sumy 200 Eur z titulu náhrady škody na osobných veciach, ktorá mu mala vzniknúť tým, že mu žalovaný vydal veci v garáži, ktoré boli poškodené a niekoľko vecí mu chýbalo. Po preskúmaní vecí súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že mu žalovaný spôsobil škodu na osobných veciach, čím by mu vznikla povinnosť túto škodu nahradiť v zmysle § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka, resp. že by mu niektoré nevydal, čím by sa bezdôvodne obohatil v zmysle citovaného § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca síce predložil fotografie, ktorými preukazoval poškodenie vecí, avšak samotné fotografie (bez ďalšieho) nepreukazujú, že ich poškodenie vzniklo v príčinnej súvislosti s ich uskladnením v garáži žalovaným a tiež nepreukazujú v akej výške tým žalobcovi škoda vznikla. Samotné fotografie vecí s určitým poškodením nepreukazujú, či, kedy v akej výške škoda vznikla a kto ju spôsobil. Tento nárok žalobcu súd prvej inštancie vyhodnotil ako nepreukázaný.

11. Pokiaľ sa žalobca domáhal zaplata sumy 16,50 Eur z titulu zaplateného súdneho poplatku za podanie návrhu na vykonanie exekúcie, aj tento nárok žalobcu súd vyhodnotil nedôvodný. Žalobcovi totiž tieto výdavky vznikli ako trovy oprávneného v exekučnom konaní. O ich náhrade tak bude rozhodované v rámci exekučného konania.

12. S poukazom na uvedené, súd ako nedôvodný a nepreukázaný zamietol nárok žalobcu na zaplata sumy 5.239 Eur ako aj v časti žiadaného ospravedlnenia.

13. Súd prvej inštancie nevykonal žalovaným navrhnutý dôkaz výsluchom svedkov, ktorí sa mali vyjadriť k okolnostiam ukončenia nájmu bytu, nakoľko vykonanie tohto dôkazu súd nepovažoval za potrebné pre objasnenie skutočností relevantných pre toto konanie. Rovnako súd nevykonal dokazovanie oboznámením listín zo spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 6C/10/2020 a to nájmovej zmluvy zo dňa 20.03.2020, čestného vyhlásenia G. B., LV č. XXXX, k. ú. D. E., výpovede zo dňa 20.02.2020, nájmovej zmluvy zo dňa 05.06.2018, zmluvy o podnájme bytu zo dňa 05.06.2018, fotodokumentácie, oznámenia právne významných skutočností a odstúpenia od zmluvy o podnájme bytu zo dňa 05.06.2018 v znení neskoršieho dodatku č. 1 zo dňa 07.05.2019, ktoré žiadal vykonať žalovaný z dôvodu, že ich predložil do tohto konania nepodpísané, pričom v pripojenom spise by sa mali nachádzať podpísané, keď autentickosť predmetných listín žalobca nespochybnil. Vykonanie týchto dôkazov by tak bolo nadbytočné a nehospodárne.

14. V časti o zaplata sumy 285 Eur, žalobca vzal žalobu pred začatím pojednávania späť z dôvodu jej úhrady žalovaným, a preto súd prvej inštancie konanie v tejto časti v zmysle § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods.1 CSP zastavil aj bez súhlasu žalovaného.

15. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP v spojení s § 256 ods.1 CSP. Žalobca bol v konaní úspešný čo do sumy 285 Eur, v ktorej časti súd konanie zastavil z dôvodu, že žalovaný uvedenú sumu uhradil po podaní žaloby, čo predstavuje procesný neúspech žalovaného. Žalovaný bol úspešný čo do zamietnutej časti 5.239 Eur vrátane ospravedlnenia. Úspech žalovaného tak predstavuje 95 %, jeho neúspech 5 %. Právo na náhradu trov konania tak vznikol žalovaného, a to v rozsahu ich rozdielu, teda 90 % (95 % - 5 %). O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku v zmysle § 262 ods.2 CSP.

16. Proti výroku II. a III rozsudku podal žalobca odvolanie. Namietal, že v čase súdneho pojednávania 25. 5. 2023 nebol oboznámený s Vyjadrením žalovaného k vyjadreniu žalobcu zo dňa 15. 5. 2023, prostredníctvom súdu odoslané žalobcovi až 19. 5. 2023, pričom doručené bolo v mesiaci jún približne 2 týždne po pojednávaní. Žalobca nesúhlasil s výrokom II. ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol. Uviedol, že súd prvej inštancie v odsekoch 33. – 35. vyhodnotil, že žalovaný neumožnil žalobcovi užívať predmetný byt napriek vykonateľnému neodkladnému opatreniu. Počas pojednávania bolo podľa žalobcu jednoznačne uvedené a aj dokázané, že konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť ujmu na právach žalobcu chránených ustanovením §11 Občianskeho zákonníka, menovite hlavne ochranu súkromia. K zníženiu dôstojnosti a cti žalobcu v očiach obyvateľov bytového domu zavinením žalovaného nepochybne došlo už tým, že sa opakovane nedostal do vlastného domova a že bol vystahovaný nedobrovoľne. Žalovaný dlhodobo hrubým spôsobom narušoval právo žalobcu užívať nehnuteľnosť. Pokus o násilné vystahovanie žalobcu žalovaným prebehol už 15.3.2020 a žalovaného sprevádzalo 7 ľudí a nákladné auto a situáciu riešila polícia. Počas pojednávania chcel toto žalovaný (pravdepodobne žalobca – poznámka odvolacieho súdu) dokázať výpisom hovorov, súd prvej inštancie dôkaz odmietol. Žalobca tento dôkaz priložil k odvolaniu. Žalobca netrval na verejnom ospravedlnení v miestnej tlači, ale na verejnom ospravedlnení na nástenke a dverách vchodu bytového domu. Súd prvej inštancie vyhodnotil aj nárok na sumu 22,50 eur ako nedôvodný. Žalobca uviedol, že nemohol ukončiť zmluvu s poskytovateľom internetových služieb, pretože nemal zapožičané zariadenia na vrátenie a nemohol vedieť, že užívanie bytu už skončilo. Priznal, že zmluvu o poskytovaní internetových služieb už fyzicky nemá, pravdepodobne ju archivuje spoločnosť D. J.. Internetové služby neužíval a preto sa podľa žalobcu nejedná sa o bezdôvodné obohatenie ako to posúdil súd prvej inštancie, ale nemožnosť využívať zaplata služby vznikla z dôvodu nerešpektovania rozhodnutia súdu žalovaným a žiadal o jej úhradu. K nevykonaniu ďalších dôkazov žalobca uviedol, že navrhovaný svedok bol B. B. v minulosti používajúci priezvisko

G., ktorý je nevlastným svokrom žalovaného a konateľom realitnej kancelárie a o ktorom už počas pojednávania žalobca povedal, že ten pán ho telefonicky kontaktoval a násilným vystaňovaním bytu sa vyhrážal.

17. Žalovaný k odvolaniu žalobcu uviedol, že vo vzťahu k námietke doručenia vyjadrenia až po pojednávaní, žalovaný zhodne so žalobcom na pojednávaní v uvedenej veci dňa 15.05.2023 uviedli, že obsah súdneho spisu je im známy a tento netreba podrobne oboznamovať. Z dôvodu, že žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie na vykonaní dôkazu, ktorý priložil k odvolaniu netrval a jeho nevykonanie nenamietal, hoci mu v tom nič nebránilo, žalovaný namietol pripustenie takého dôkazu v odvolacom konaní. Navyiac dôkaz, že žalobca volal na políciu nepreukazuje existenciu zásahu do osobnostných práv žalobcu, resp. zníženie jeho cti v spoločnosti. Žalovaný sa v celom rozsahu stotožnil so zistením súdu prvej inštancie, najmä, že z tvrdení žalobcu nevyplývalo, že by mali obyvatelia bytového domu či mesta Považská Bystrica vedomosť o neoprávnenom zásahu žalovaného vo vzťahu k žalobcovi a že by v dôsledku tohto zásahu sa zmenil ich pohľad na žalobcu v ponímaní zníženia ním požívanej úcty. Žalobca v súvislosti s tvrdením zásahom do jeho osobnostných práv vôbec podľa žalovaného neunesol dôkazné bremeno. Žalovaný naďalej trval na tom, že suma 22,50 Eur nie je zo strany žalobcu dostatočne preukázaná. Zariadenia potrebné na využívanie služieb od spoločnosti D. J., J. sa v príslušnom období 2,5 mesiaca v byte nenachádzali, boli p. B. z bytu vystaňované. Z Čestného prehlásenia z 07.05.2020 vyplýva, že dňa 19.03.2020 boli z bytu vystaňované všetky zvyšné veci. Žalobca nijako nepreukázal, že služby od spoločnosti D. J., J. v príslušnom období 2,5 mesiaca nemohol využívať v priamej príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného. Žalovanému nie je zrejma námietka žalobcu k nevykonanému dokazovaniu - výsluchu p. B. B. - s ohľadom na skutočnosť, že výsluch p. B. B. v konaní navrhoval žalovaný a nie žalobca, pričom žalovaný ponechal vykonanie tohto dôkazu na zvážení súdu prvej inštancie. Žalobca na pojednávaní, na ktorom súd prvej inštancie uviedol, že takýto dôkaz nevykoná, nijako nenamietal nevykonanie žalovaným navrhnutého uvedeného dôkazu. Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

18. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

19. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

20. V odvolacom konaní preskúmal odvolací súd vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP (viazanosť rozsahom odvolania), viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, vrátane svojho oprávnenia preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok z úradnej povinnosti podľa § 380 ods. 2 CSP, a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. V odvolacom konaní nezistil odvolací súd žiadne dôvody na zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP alebo podľa § 389 ods. 1 CSP. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože v danej veci nezistil dôvod k tomu, aby zopakoval alebo doplnil dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP odvolací súd verejne vyhlásil vo veci rozsudok.

21. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávanie za účelom pojednania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania.

Rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. Postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

22. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, zaoberal sa tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy hodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenie žalobu žalobcov zamietol a žalovaným ako úspešnej strane sporu priznal proti žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90 %. Za aplikácie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Hlavne poukazuje na ods. 22 až 49 napadnutého rozsudku, v ktorých súd prvej inštancie zrozumiteľne a presvedčivo odôvodnil svoje rozhodnutie. Práve z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP nie je žiadúce, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie a s ktorými sa stotožňuje. Odvolací súd v rámci postupu podľa § 387 ods. 2 a 3 CSP k odvolacím dôvodom žalobcu uvádza:

23. Žalobca v odvolaní namietal najmä, že síce súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný neumožnil žalobcovi užívať predmetný byt napriek vykonateľnému neodkladnému opatreniu, avšak mu nepriznal primerané zadosťučinenie verejným ospravedlnením. Vo vzťahu k zamietnutiu uplatneného nároku vo výške 22,50 eur, ktorý si uplatnil žalobca ako náhradu škody za nemožnosť užívania ním zaplatených internetových služieb poskytovaných spoločnosťou D. J.. Žalobca namietol aj právne posúdenie tohto nároku, podľa jeho názoru ide o škodu vo výške 22,50 eur a nie bezdôvodné obohatenie, ako to posúdil súd prvej inštancie a žiadal o úhradu tejto sumy. Poslednou odvolacou námietkou bolo nevykonanie navrhovaného dôkazu – výsluch svedka B. B..

24. Odvolací súd, tak ako aj súd prvej inštancie, konštatuje, že na základe právoplatného a vykonateľného neodkladného opatrenia bol žalovaný povinný umožniť žalobcovi užívanie bytu č. XX na X. poschodí vo vchode číslo XX obytného domu č. XXX postaveného na parcele KNC č. XXXX/X zapísanom na LV č. XXXX, katastrálne územie D. E., a to až do 31.05.2020. Žalovaný toto rozhodnutie nerešpektoval. Táto skutočnosť nebola v konaní sporná. Súd prvej inštancie vykonával dokazovanie vo vzťahu k preukázaniu základných podmienok potrebných k priznaniu uplatnených žalovaných nárokov, ktorými boli primerané zadosťučinenie (§ 13 OZ), náhrada škody (§ 420 OZ) a bezdôvodné obohatenie (§ 451 OZ), ktorých nárok žalobcovi vznikol (tak ako to uviedol súd prvej inštancie) nerešpektovaním daného neodkladného opatrenia. Žaloba nebola zamietnutá z dôvodu, že žalobcovi uplatnené nároky nevznikli (okrem uplatnenej sumy 16,50 eur), ale z dôvodu nedostatočných skutkových tvrdení a z dôvodu neunesenia dôkazného bremena. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení. Každá strana sporu má v konaní povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje povinnosť uvedené tvrdenia aj preukázať.

O nesporných skutkových tvrdeniach súd nevykonáva dokazovanie. Neunesenie dôkazného bremena má za následok nepriaznivé rozhodnutie. Vo vzťahu k uplatnenému primeranému zadosťučineniu ospravedlnením žalobca neuviedol súdu prvej inštancie potrebné skutkové tvrdenia, neunesol teda svoju povinnosť tvrdenia a následne dôkaznú povinnosť. Z tohto dôvodu vyhodnotil odvolací súd túto námietku za nedôvodnú.

25. Rovnako nedôvodnou je aj ďalšia odvolacia námietka, týkajúca sa nepriznania sumy 22,50 eur ako aj námietka právneho posúdenia tejto sumy. Žalobca si uplatnil zaplatenie sumy 22,50 eur z titulu náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť tým, že služby spoločnosti D. J. J. nemohol využívať, hoci za ne zaplatil. Odvolací súd tak isto ako aj súd prvej inštancie konštatuje, že žalobca neposkytol dostatočné skutkové tvrdenia a dôkazy, či zmluvu so spoločnosťou D. J. J. uzatváral žalobca alebo žalovaný. Pokiaľ by zmluvu so spoločnosťou D. J., J. uzatváral žalovaný, vznikla by povinnosť platiť za tieto služby žalovanému a pokiaľ za tieto služby platiť žalobca, žalovaný by získal na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie užívaním týchto služieb. Žalobca predložil len faktúry, ktoré zmluvný vzťah nepreukazujú. Z predložených faktúr vyplýva len, že odberateľom bol žalobca (rovnako aj ich adresátom). Ak teda zmluvu uzatvoril žalobca, bolo na ňom po skončení užívania predmetného bytu, ukončiť aj zmluvný vzťah so spoločnosťou D. J., J.. Súd prvej inštancie takto uplatnený nárok správne vyhodnotil a aj právne posúdil.

26. Námietku žalobcu o nemožnosti oboznámenia sa s Vyjadrením žalovaného

k vyjadreniu žalobcu zo dňa 15. 5. 2023 vyhodnotil odvolací súd za nedôvodnú. Vyjadrenie žalovaného zo dňa 15.5.2023 bolo žalobcovi zasielané dňa 18.5.2023, to zn. 7 dní pred vytýčeným pojednávaním. Zásielka bola po nedoručení uložená na pošte. Je pravdou, že žalobca si zásielku súdu s vyjadrením žalovaného prevzal až po uskutočnenom pojednávaní, avšak žalovaný skutočnosti uvádzané vo vyjadrení zo dňa 15.5.2023 uviedol už v predchádzajúcich podaniach (vyjadrenie k žalobe zo dňa 12.10.2022, vyjadrenie zo dňa 10.3.2023) ako aj na pojednávaní dňa 25.5.2023, nešlo o žiadne nové tvrdenia a ani žiadne nové prostriedky procesnej obrany.

27. K nevykonaniu navrhovaného dôkazu odvolací súd uvádza, že nie žalobca, ale žalovaný navrhol výsluch svedka B. B.. Súd prvej inštancie riadne odôvodnil, prečo nevykonal tento dôkaz ako aj ďalšie navrhnuté dôkazy a odvolací súd sa s týmto odôvodnením stotožňuje. Vykonávanie ďalšieho dokazovania v odvolacom konaní (žalobca k odvolaniu pripojil výpis hovorov mobilného telefónu) je možné len za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 366 CSP. Žalobca odvolaciemu súdu žiadnu z týchto podmienok nielen nepreukázal, ale ani netvrdil.

28. Odvolací súd nezistil žiadne dôvody na iné posúdenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktoré vychádzajú z obsahu súdneho spisu a dávajú dostatočný podklad vo výroku jeho rozsudku vo veci samej. Odvolacie námietky žalobcu posúdil odvolací súd ako nedôvodné. Súd prvej inštancie dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na žalobcove námietky vznesené v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré boli totožné s odvolacími námietkami. Rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutom výroku II. vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne zisteného skutkového stavu.

29. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, ktorá sa zisťuje tak u žalobcu ako aj u žalovaného, pričom svoje rozhodnutie zrozumiteľne a jasne odôvodnil.

30. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. ako aj v závislom výroku III. podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

31. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný a preto mu odvolací súd priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).